

НАША ПОЉОПРИВРЕДА

СТРУЧНО-ИНФОРМАТИВНИ ОРГАН ПОЉОПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ НРЦ

ГОДИНА I

ТИТОГРАД, 1955

БРОЈ 4

Резолуција Четвртог пленума ССРН о задацима привредне политике у наредном периоду*

... ГЛАВНИ ЗАДАТАК у нашој економској политици у наредном периоду претставља унапређење пољопривреде. Повећање просјечних приноса и постепено ублажавање осцилација жетвених приноса, која осјетно погађају нашу привреду, претстављају основни задатак у подизању производње у пољопривреди, а у том правцу располаже се великим могућностима и резервама.

Инвестиције у овој области морају такође да буду усмјерене тамо гдје ће дати најбрже и најповољније резултате. Такве инвестиције одразиће се у брзом порасту производње и националног дохотка у овој привредној области а тиме и цијеле привреде. Њихово дејство показаће се непосредно у побољшању исхране становништва.

Напори за унапређење пољопривреде нераздвојно су повезани са напорима за јачање и развијање свих облика удруживања непосредних произвођача. Задружне организације ће указивати убудуће на разне начине помоћ индивидуалном сељаку да прихвати савремене методе пољопривредне производње, а са друге стране оне ће јачати социјалистичке облике производње и својину. Зато је и разумљиво што све задруге без обзира на њихову садашњу форму треба да буду у првом реду носиоци унапређења и развика пољопривредне производње, нарочито тамо гдје није довољна индивидуална иницијатива сељака. Већ досад постигнути позитивни резултати задружних ор-

* Извод из резолуције који се односи на унапређење пољопривреде.

гаи организација у неким подручјима показују да правилно усмјеравају задружне организације на производњу претставља један од одлучујућих фактора за унапређење пољопривреде и развоја социјалистичких друштвених односа.

На задругама је врло одговорна улога у области промета. На њих је данас пренесен необично одговоран задатак — да откупљују пољопривредне производе од индивидуалних произвођача. То је учињено да би задруге учешћем у промету повећале социјалистичке фондове за унапређење производње и допринијеле стабилизацији цијена на пољопривредном тржишту. Задруге ће овај задатак, који им је повјерила социјалистичка заједница, успјешно извршити уколико се буду бориле против шпекулантских и монополистичких тенденција на тржишту пољопривредних производа. Било би веома штетно ако би задруге тежиле да се ограниче или претежно концентришу искључиво на промету, јер би то значило да се мире са недовољном али малом производњом.

Наша политика према селу мора да створи услове за повећање производње и тржних вишкова, обезбеђујући одговарајући пораст животног стандарда села. У нашој социјалистичкој заједници важи исти критеријум за село који важи за фабрику, а то је — да се повећа производња и смање трошкови производње и тиме створе такви односи између цијена индустријских и пољопривредних производа који ће обезбјеђивати равномјернији пораст стандарда и градског и средског становништва.

Задружне организације могу и морају бити носиоци борбе за унапређење пољопривреде. Везе између задруге и произвођача требало би да се развијају у производном процесу за повећање производње, чиме ће се јачати фондови задруга и доходак произвођача. Широке су могућности за такву кооперацију на бази узајамног интереса задруге и произвођача у свим гранама пољопривредне дјелатности. На тој бази једино је могућно, у ширим размјерама, унапређивати производњу и повећавати средства и фондове задруге као самосталне економске и социјалистичке организације. Овом задатку мора бити подређена и прилагођена наша кредитна и пореска политика, као и политика регреса, које би заједно требало да дјелују стимулативније на повећање производње и разноврсности рада. Све поменуте мјере заједно са материјалном помоћи од стране оних индустријских грана које снабдијевају пољопривреду — нарочито машиноградња, индустрија пољопривредних справа и алата, хемиска индустрија — допринијеће брзом повећању пољопривредне производње и индустријске прераде пољопривредних производа. Радне задруге и пољопривредна добра нијесу у довољној мјери развили и унаприједили сопствену производњу према средствима којима располажу и нијесу још увијек постали узор и привлачна снага за индивидуалног произвођача. У раду појединих социјалистичких газдинстава појављују се више него у индустрији слабости

у организацији производње а такође и у недовољној оријентацији за рентабилно инвенстирање.

Крупни успјеси постигнути у појединим задругама и пољопривредним добрима оповргнули су теорију о неповољним општим условима за успјешну организацију производње савременог крупног социјалистичког газдинства. Побољшање рада и подизање производње на социјалистичким газдинствима, као и јачање њихових друштвених фондова, подизање повјерење пољопривредних произвођача у више друштвене облике производње у пољопривреди...